

[Kaj Andresen.]

fra mit partis side i retning af at fremsætte forslag om forbedringer. Men vil ministeren virkelig mene, at det er rimeligt, at de partier, der er repræsenteret, nu hver for sig fremsætter forslag om forbedringer på de områder, hvor de hver for sig kunne ønske det? Eller har ministeren ikke som mit parti den opfattelse, at det bedste må være, at kommissionen når frem til et resultat, inden man giver sig til at løse problemerne på hele dette område?

Nu er imidlertid ministerens forslag her til behandling, og mit parti vil gerne i et udvalg se på, hvordan man derigennem kan forbedre også de gældende fradragsregler. Jeg skal dog ikke lægge skjul på, at det foreliggende lovforslag efter min opfattelse ikke retter de værste skavanker ved de nuværende fradragsregler. Det, der er galt, er jo, at den oprindelige fradragsregel med de 60 pct. gældende for grundbeløbet efterhånden snarere er blevet til en 75 pct.s fradragsregel, fordi den efterhånden overføres på de fleste af de gældende tillæg, og vel især på grund af de spring, der forekommer i renten, når dele af brændselshjælpen eller hele brændselshjælpen bortfalder ved 50 pct.s-indkomsten eller 75 pct.s-indkomsten. Nogle få kroners indkomst på de trin kan medføre en ret betydelig nedgang i renten.

Jeg kan som eksempel nævne, at hvis en enlig rentemodtager i en købstad, der i øjeblikket har et grundbeløb på 1 800 kr. og altså har ret til at have en indkomst på 900 kr., inden renten nedsættes, forøger sin indkomst ved arbejde med 1 000 kr., vil der derefter kun blive en forøgelse på den samlede indkomst på ialt 134 kr.

Denne uheldige virkning er vi fuldstændig klar over, men den bliver jo ikke afhjulpet ved det foreliggende lovforslag. Disse virkninger bliver i heldigste tilfælde gennem det foreliggende forslag skubbet lidt højere op i indtægtsskalaen og kommer endda, hvis man skal betragte det som en fordel, kun til at gælde for de bedst stillede, altså dem, der i forvejen har betydelige ekstraindtægter. Der er nemlig efter min opfattelse den uheldige ting ved forslaget, at den forbedring, der ligger deri, udelukkende er en forbedring for de bedst stillede rentemodtagere; når man ikke ophæver virkningerne af fradraget for brændselshjælpen, vil det overhovedet ingen fordel få for den

del af rentemodtagerne, der ikke har en ekstraindtægt på de 50 pct. af grundbeløbet.

Over halvdelen af landets ca. 250 000 rentemodtagere har ingen ekstraindtægt, men skal leve af renten alene, og de får ikke to øres fordel af ministerens forslag. Det er min opfattelse, at hvis man ad fradragsreglens vej ville have forbedret forslaget, så at det også kom de mindre indtægter til gode, burde man i stedet for have slået grundbeløbet og de mange tillæg sammen i eet beløb og derefter have opsat en ny regel om fradraget, der jævned de nuværende spring ud.

Sidst, men ikke mindst, mener jeg, at det er uheldigt ved forslaget, at der, når der nu skal røres ved fradragsreglerne, overhovedet intet gives til invaliderentemodtagerne. Der har gang på gang i den senere tid været yttret ønske fra invaliderentemodtagerne om visse forbedringer. Især har man — og jeg synes med rette — peget på det uheldige i, at ægtefællens indkomst fuldtud går ind i de nuværende fradragsregler. Det betyder, at en endog meget beskedent indkomst, der tjenes af ægtefællen til en invaliderentemodtager, medvirker til en nedsættelse af renten, så at en sådan indkomst altså kan være af meget tvivlsom værdi. Det fremmer i hvert fald ikke lysten til erhvervsarbejde. Jeg ville finde det rimeligt, om vi i det udvalgsarbejde, som skal finde sted om denne sag, finder frem til en form, hvorefter også ægtefællens indkomst i en vis udstrækning sættes udenfor de almindelige fradragsregler.

Jeg hørte forleden aften den højtærede socialminister ved et diskussionsmøde, der transmitteredes, udtale, at han overfor invaliderentemodtagernes ønsker i denne retning havde den varmeste sympati. Så er det blot, om ministeren har noget at have den i. Jeg håber, det vil vise sig at være tilfældet, når vi under udvalgsarbejdet skal behandle dette problem.

Jeg skal anbefale forslaget til et velvilligt udvalgsarbejde.

Søren Andersen: Nærværende lovforslag bygger dels på videreførelse af de tillæg, som siden flæske- og kødkortenes bortfald har været udbetalt til rentemodtagerne, dels på en forhøjelse af tillægget som følge af det delvise bortfald af rugbrøds- og mæketilskuddet; det skal jo dække prisstigningen på mælk og brød.